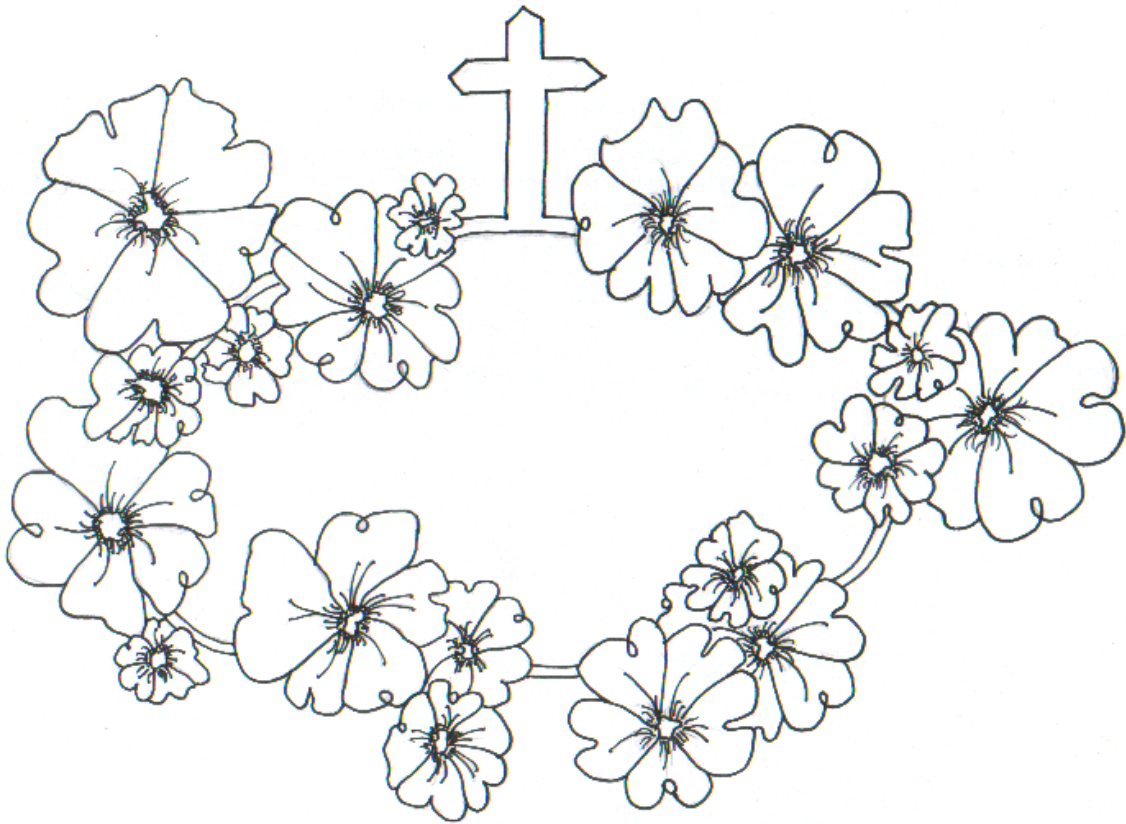

*Oma, wie is Jezus Christus
eigenlijk?*

Inhoudsopgave.

<i>God is Liefde</i>	<i>Blz. 3</i>
<i>Hoofdstuk 1</i>	<i>Blz. 5</i>
<i>Hoofdstuk 2</i>	<i>Blz. 9</i>
<i>Hoofdstuk 3</i>	<i>Blz. 12</i>
<i>Hoofdstuk 4</i>	<i>Blz. 17</i>
<i>Hoofdstuk 5</i>	<i>Blz. 22</i>
<i>Hoofdstuk 6</i>	<i>Blz. 26</i>
<i>Boeken Jozef Rulof</i>	<i>Blz. 29</i>

God is Liefde

*God is Liefde en liegt dus niet
God is Liefde en oordeelt dus niet
God is Liefde en bedriegt dus niet
God is Liefde en steelt dus niet
God is Liefde en scheld dus niet
God is Liefde en bedreigt dus niet*

*God is Liefde en maakt geen oorlog
God is Liefde en vermoord dus niemand
God is Liefde en is dus niet afgunstig
God is Liefde en is dus niet jaloers
God is Liefde en is dus niet hebzuchtig
God is Liefde en is dus niet ongeduldig*

*God is Liefde en vecht dus niet
God is Liefde en roddelt dus niet
God is Liefde en moppert dus niet
God is Liefde en slaat dus niet
God is Liefde en haat dus niet
God is Liefde en doet de mensen geen pijn*

*God is Liefde en wijst ons de weg
En wij mensen zijn allemaal een deeltje van God
Alleen wij mensen hebben al die nare dingen nog af te leren
Wat wij te leren hebben is Liefde*

Deze tekst spontaan in gedachten gekregen op 28 oktober 2007

Hoofdstuk 1

Het is een mooie zomerdag. De natuur ziet er prachtig uit en de vogeltjes fluiten naar hartelust. De voorspellingen voor het weer zijn voor de aankomende dagen heel goed had Oma gehoord. Het belooft prachtig weer te worden. Hier is oma heel erg mee in haar nopjes. Oma is echt een zomer mens. De winter vindt ze ook wel mooi maar dan blijft ze liever binnen om af en toe door het raam naar buiten te kijken. Als ze dan een boodschap moet gaan doen, dan gaat ze wel naar buiten, maar als ze niet weg moet, dan blijft ze ook lekker binnen. Maar nu dat het weer zomer is, is Oma liever heel de dag buiten.

Oma is een beetje aan het opruimen, want ze wil dat alles aan kant hebben als Magda komt logeren. Magda is haar kleindochter en het dochtertje van haar zoon. Haar lieve schat heeft dezelfde naam als dat zij heeft. Hier was Oma toen en nu nog heel dankbaar voor. Oma had zelf geen dochter, hoewel het van kinds af aan wel een wens van haar is geweest. Een dochtertje, en dan zou ze ook nog dezelfde naam krijgen. Dit was dan ook de reden dat haar kleindochter haar naam te dragen kreeg. Magdalena, en als afkorting Magda. Magda is een lief meisje, met lange bruine haren en grote sprekende ogen. Die altijd vol met vragen zitten.

Oma wil daarom klaar zijn met opruimen als Magda komt. Want oma weet dat er dan geen tijd meer voor is. Want als Magda er is wil ze alle aandacht aan Magda geven.

Als Oma daar aan denkt moet ze aan haar eigen jeugd denken. Ze heeft niet zo 'n prettige jeugd gehad en zelf had ze geen Oma die er altijd voor haar was. En waar ze met haar vragen naar toe kon gaan. Ze heeft het vanaf een jonge leeftijd altijd zelf moeten doen. Daarom vindt ze het zo belangrijk dat ze wel zo 'n oma voor Magda is. Een Oma waar je altijd terecht kunt. Een Oma die voor je klaar staat in goede en slechte tijden. Oma zet die gedachten maar gauw van zich af, want ze wordt er toch wel een beetje verdrietig van dat ze zelf niet zon 'n oma heeft gehad. Dus ze gaat weer gauw verder met haar bezigheden om er naar niet meer aan te hoeven denken. Maar Oma

weet in haar hart dat onze lieve heer er wel een reden voor heeft gehad en dit verzacht altijd haar verdrietje.

Als ze net klaar is gaat de voordeur bel. Ze loopt naar de deur en maakt hem open. Magda staat voor de deur met een weekend tas in haar hand. Oma vraagt aan Magda: "Dag kindje, hoe heet je en wat kan ik voor je doen?" Magda begint te giechelen en zegt: "Oma, doe niet zo raar, gekkie. Ik ben het, Magda en kom bij u logeren." "Och, zegt Oma, had ik toch even niet goed gekeken. Maar nu zie ik het." Ze moeten er samen hartelijk om lachten. "Kom maar gauw binnen," zegt oma.

Dan lopen ze samen naar binnen en Magda legt haar weekend tas op de bank neer. Waarop Oma tegen haar zegt: "Zullen we die tas op de logeerkamer zetten dan is dat ook alvast opgeruimd en dan hoeven we dat strakjes niet meer te doen. Want ja, je weet dat Oma geen kaboutertjes heeft. En hierdoor moeten we het toch zelf doen." Weer moet Magda lachen om haar Oma. Ze weet dat oma altijd van die grappige dingen zegt. Dus ze pakt gauw haar tas en loopt naar boven. Naar de logeerkamer, die Oma heeft ingericht, voor als haar kleinkinderen komen logeren. Magda zet haar tas op het bed en loopt gauw terug naar Oma. Oma is inmiddels thee aan het zetten en heeft de koekjes te voorschijn gehaald. "Aha, zegt Oma, daar ben je weer. Wil je voor mij onderuit de kast even dat schaaltje pakken?" Magda loopt naar de aangewezen kast en bukt zich om het schaaltje te pakken. Een schaaltje met mooie bloemen erop. Magda weet dat haar Oma veel van bloemen houdt en dat is aan haar spulletjes en zeer zeker aan haar tuintje te zien. Ja, Oma had een hele mooie tuin, met heel veel mooie gekleurde bloemen erin. En daar zorgde ze goed voor, zodat het elk jaar weer een verrassing was hoe dat haar tuintje eruit zou zien. Bloemen in alle kleuren dat vond Oma het mooist.

Als ze het schaaltje op de tafel heeft gezet, dan gaat ze op de keukenstoel zitten en is aan het kijken wat haar Oma allemaal aan het doen is. Oma is intussen alles aan het klaarzetten om gezellig samen thee te kunnen drinken. Magda heeft inmiddels wel ondervonden als ze bij Oma logeert dat de theetijden het leukst zijn. Gezellig samen zijn en praten over van alles en nog wat. Dat waren dan ook de tijden waar dat ze het meest naar uit keek, als ze wist dat ze weer bij Oma mocht gaan logeren. De ene keer dan waren de theetijden langer dan

de andere keer. Maar een ding was zeker, Magda en Oma genoten er met volle teug van.

Als ze eenmaal aan de keuken tafel zitten vraagt Magda: “Waar is Opa?” “Oh, Opa is aan het helpen op de jongerenclub. Hij komt vanavond pas weer thuis. En hoe gaat het bij jou op school?” Magda kijkt oma aan en zegt: “Het gaat goed hoor”. Oma voelt en weet als Magda maar kort antwoord geeft dat er dan meer aan de hand is dan ze in de eerste instantie wil zeggen. Dus Oma weet dat ze door moet vragen. “Waar zijn jullie dan mee bezig op school?” vraagt Oma. “Nou ze zijn met de communie’s bezig, maar ik niet hoor, want ik ben niet gedoopt,” zegt Magda een beetje onverschillig. Aha denkt Oma, nu komt de aap uit de mouw en ze weet hierdoor dat haar gevoel goed zat. “Had jezelf ook je communie willen doen dan?” vraagt Oma. “Ach, ik weet het niet, zegt Magda, misschien wel”. “Waarom dan misschien wel?,” vraagt Oma. “Nou, zegt Magda, ze hebben het allemaal over de bijbel en zo en over een man die Jezus Christus heet. Maar doordat ik niet mijn communie doe, leer ik niet wie Jezus is. Oma, wie is Jezus Christus eigenlijk?”

De vraag die haar het meest bezig hield is eruit, denkt Oma. Nou weet Oma toch wel dat Magda haar vragen nooit zolang voor haar verborgen kan houden. Dit omdat Magda van haar zelf heel graag nieuwe dingen wilt leren. En altijd met haar vragen bij Oma komt als iemand anders haar geen antwoord kan of wil geven. En als Oma het niet weet dan zegt ze dit ook altijd eerlijk tegen haar.

“Heb je hier met papa en mama over gehad?,” vraagt Oma aan Magda. “Ja, zegt Magda, maar mama zei dat ik dit maar aan u moest vragen, omdat u daar veel meer van af weet dan dat mama dit doet”. Ja, denkt Oma, hoe moet ik haar dit uitleggen. Al de boeken die ik gelezen heb die zijn in volwassen taal geschreven, maar hoe vertaal je dit naar een jong kind. Oma is er even stil van.

Dan zegt oma: “Kindje, ik kan je dat wel vertellen, maar ik weet niet of je het ook allemaal kan snappen. Je weet dat Oma al die boeken heeft”. Ja, knikt Magda. “Wat ik je kan vertellen, dat heb ik dus uit de boeken van Jozef Rulof. Had ik de boeken zelf niet gelezen gehad, dan had ik het ook nooit geweten. Maar zullen we zo afspreken, als je het even niet snapt, dat je me dat dan zegt”. “Oké”, zegt Magda. Oma

moet er innerlijk om lachen. Oké, een woordje kort maar krachtig. Het heeft ook geen verdere uitleg nodig.

Hoofdstuk 2

“Wel, Christus is een kind van God, zoals ieder ander dat ook is. We zijn allemaal aan ons eerste leven op de maan begonnen. Alleen hij is de eerste die op de Maan is geboren.” “Op de Maan geboren, zegt u?” vraagt Magda. “Ja, zegt Oma, op de Maan geboren. We hebben allemaal op de Maan geleefd. Jij ook lieverd, alleen weet je dat nu niet meer. Het is een cadeautje van God dat we dat ook niet meer weten, anders zouden we geen plekje meer hebben om nieuwe dingen in ons nieuwe leven te onthouden. En elke keer dat je weer geboren wordt ben je een stapje verder. In elk leven leren we weer nieuwe dingen. En nu zijn we zo ver dat we hier op Aarde leven.” “Hoeveel keer, vraagt Magda, zijn we dan wel niet geboren?” “Hoeveel keer precies weet ik niet, zegt Oma, maar wat ik wel weet is dat we al miljoenen en miljoenen keren hebben geleefd.” “Oh, zegt Magda, dat is wel heel veel hé?”. “Ja, zegt Oma, dat is al heel veel keer, maar Christus was dus de eerste die er geboren is. Daarom dat hij ook de hoogste is. En na hem zijn er nog miljoenen, miljoenen mensen geboren. En wij zitten er ergens tussen in, maar waar precies dat weet Oma ook niet hoor. Vandaar dat je kunt aannemen dat Christus veel en veel verder is dan wij dat zijn. Want hij leeft nu in het Al en wij nog op de aarde”. “Wat is het Al, Oma?” vraagt Magda. “We leven en wonen nu op de planeet aarde, toch?, vraagt Oma”. “Ja, zegt Magda, we wonen op aarde.” “Wel, de mensen op aarde noemen het de planeet Aarde maar eigenlijk heet deze planeet de 3^e Kosmische Levensgraad. Ik vertelde je net dat we op de Maan geboren zijn, maar eigenlijk heet het geen Maan, maar de 1^e Kosmische Levensgraad. De mensen hier op aarde hebben het de Maan genoemd. Nou het Al is het zelfde als de 7^e Kosmische Levensgraad. Dit wil zeggen dat dit het eindstadium is van onze lange reis. We zijn dus begonnen op de maan, de 1e Kosmische Levensgraad, en we eindige op de 7e Kosmische Levensgraad. Maar dit leg ik je later nog wel eens meer uit, want we hebben het nu over wie dat Christus is, toch?”

“Oké, zegt Magda, maar u weet er wel veel van hé Oma?” “Lieverd, wat ik ervan weet, weet ik uit de boeken en ik wil het je ook allemaal

wel vertellen maar alles op zijn tijd. Als ik nu alles moet gaan vertellen dan ben ik de eerste maand nog niet klaar en zolang kunnen we niet opblijven hoor.” Oma en Magda schieten allebei in de lach. Moet je voorstellen, denkt Magda, een maand wakker blijven, dat kan toch niet. Als ze uitgelachen zijn gaat Oma verder met vertellen over Christus.

“Nou Christus leeft dus in het Al en heeft de taak van God gekregen om naar de Aarde te gaan om de mensen te vertellen wie God is, te vertellen dat God alleen maar een God van liefde is. En de mensheid geestelijke ontwaking te brengen. En te vertellen dat de mensen voor het goede en hogere moesten gaan en niet voor het kwade en lagere”.

“Oma, wat is Geestelijke ontwaking,?” vraagt Magda.

“Nou, geestelijke ontwaking wil zeggen dat hij de mensen wilde vertellen dat er na de aarde nog een andere, dus geestelijke wereld was. Dat er nog een verder gaan mogelijk was. Dus dat er ook nog een andere wereld was, dan alleen de Aarde. De mensen wisten van een andere wereld nog helemaal niks af. Begrijp je wat ik bedoel,” vraagt Oma aan Magda. “Ja, dat snap ik, zegt Magda, maar wat ik nog niet snap is, wat wil het kwade en lagere dan zeggen.” “Nou het kwade en lagere wil zeggen, dat je geen verkeerde dingen moet doen. Zoals stelen, liegen, kwaad worden, geweld, bedriegen, afgunst, jalousie, moord, roddelen enz. Want als je dit doet dan zoek je niet het hogere maar het lagere. En het hogere wil zeggen dat je alles in Liefde doet, en hoe meer licht, dus liefde, je jezelf eigen maakt. Dus bij het lagere zoeken dan doof je eigenlijk je eigen lichtje. Dus het lagere is het tegenovergestelde van hogere. Net zoals lief en stout, wit en zwart, eerlijk en oneerlijk, vriendelijk en onvriendelijk enz. Snap je wat ik bedoel”, vraagt Oma. Magda kijkt Oma aan en antwoord:

“Dus als ik bijvoorbeeld altijd vriendelijk en lief ben tegen iedereen dan ga ik hoger en krijg steeds meer licht, dus liefde, dan als je dat niet bent?” “Ja, dat klopt,” zegt Oma. “Wil je trouwens nog een kopje thee, Magda?” “Ja, graag Oma, maar mag ik ook nog een koekje dan?” “Ja, natuurlijk mag je nog een koekje, daar staan ze toch voor. Eet ze maar lekker op hoor. Ik weet dat dit jouw lievelingskoekjes zijn.” Oma schenkt nog een kopje thee in en gaat dan weer lekker op haar gemak zitten. Magda is intussen van haar koekje aan het genieten. Als het koekje bijna op is zegt Oma: “Zal ik nu weer verder

vertellen over Christus?” Waarop Magda, haar mond nog vol van het koekje, gauw ja knikt. “Toen er dus besloten was dat Christus, als hoogste meester, terug zou gaan naar de aarde is hij in slaap gevallen. Doordat hij in slaap viel, kon hij weer geboren worden op aarde. Hierdoor, begon de reis voor Christus naar de Aarde toe. Alle meesters en engelen in de Geestelijke wereld wisten van dit terug keren af en iedereen heeft dit kunnen volgen. Op aarde waren er een vader en een moeder klaar om hem groot te brengen. Om hem op te voeden dus. Dit waren Jozef en Maria. En zoals ieder kindje verwekt word, zo werd ook Christus verwekt. Dus door het vrijen, van Jozef en Maria, is Maria in verwachting geraakt van Christus. Dus niet zoals vele andere mensen geloven en zeggen, dat Maria van een engel zwanger is geraakt want dit kan niet. Elk kindje wordt door een vader en een moeder geboren en niet anders. Dat zijn de wetten van God en niemand kan daar iets aan veranderen. Zo was dat voor Christus dus ook.

Ook al de vele mensen kunnen daar niks aan veranderen, dus wat ze zeggen over dit gebeuren is allemaal gejokt.” “Maar je mag toch niet jokken, vraagt Magda, en hun jokken dus”. “Ja, dit klopt, zegt Oma, maar alles wat je verkeerd doet moet je toch ooit een keer goed maken. Zo moeten al die mensen hun gejojkebrok weer goed maken.” “Oh, zegt Magda, dus als ik iets verkeerd doe, dan moet ik dat ook goed maken?”. “Ja, dit klopt ook weer, zegt Oma, alles wat je niet goed heb gedaan, dat moet je weer goed maken. Maar we zijn nog steeds allemaal mensen op de Aarde om te leren en mensen maken fouten. Maar van de fouten die je maakt kun je altijd weer van leren. En als je weet dat iets fout is dan doe je het toch niet meer?” vraagt Oma aan Magda. “Nee, dat klopt, zegt Magda, maar als je jong bent dan weet je toch niet alles?” “Ook dat is waar, maar je hebt een papa en mama en nog vele andere mensen, die jou van alles kunnen leren. Als je maar wilt luisteren naar andere dan heb je al veel gewonnen. En het wil niet zeggen dat andere het altijd goed hebben, daarom is het ook belangrijk dat je naar je eigen gevoel en hartje luistert. Want ook die hebben je veel te vertellen, als je er maar naar wilt luisteren.” Oma ziet Magda denken. Ze laat haar even in haar eigen gedachten, want Oma weet dat dit oh zo belangrijk voor haar is. En niet alleen voor haar kleindochter maar voor ieder mens.

Hoofdstuk 3

Als Magda klaar is met denken vraagt ze aan Oma: "Oma, luistert iedereen naar zijn gevoel en hartje?" "Nee, lieverd, niet iedereen doet dat, maar ook niet iedereen kan dit. Sommige mensen leven gewoon hun leven, goed of kwaad, en luisteren niet naar hun eigen gevoel of hartje. Daar kunnen ze dan ook niks aan doen en hebben dat dan nog te leren. Zoals we dus nog zoveel dingen moeten leren. Daarom zijn we ook nog op aarde om te leren. Je moet de aarde zien als een school. Als je de Aardeschool klaar hebt dan ga je naar een andere plek en nieuwe school. Die plek hierna heet de Astrale- Geestelijke wereld. Daar leer je weer verder." "Dus we blijven altijd maar leren, totdat we in het Al komen?" "Dat vind ik nou heel knap van jou. Dan heb je dus goed geluisterd, gevoeld en begrepen wat Oma je allemaal al verteld heeft," zegt Oma. Op dit moment is Oma nog trotser op haar kleindochter, dan ze al was, dat ze een traantje van trots moet wegslikken.

Zo 'n kleine meid en het dan zelf kunnen verwoorden. Knap hóór. "Maar nu weer even terug naar Christus, want we hebben het tussendoor telkens ergens anders over. Dit hoort er ook bij hóór, dus het is niet erg. Ik had ook tegen je gezegd, als je vragen had, dat je dat gewoon moest zeggen. Maar nu gaan we het weer over Christus hebben." Oma was als laatste gebleven bij het afdalen van Christus naar de aarde toe. En het moment dat Maria in verwachting is. "Waar was ik gebleven? Oh, ja, ik weet het al weer. Als Maria een paar maanden in verwachting is van Christus, dan verkondigt een engel – een meester van Gene zijde – dat ze de Messias als baby in haar draagt en groot zal brengen." "Oma, vraagt Magda, wat betekent Messias?" "Messias betekent, door God uitgekozen," vertelt Oma. "Oké," zegt Magda. Oma gaat weer verder met vertellen. "Christus is in de zomer geboren," zegt Oma. "Hoe kan dit nou, zegt Magda, kerstmis heeft toch met de geboorte van Kindje Jezus te maken?" "Ja, dit is wat al de vele mensen ervan gemaakt hebben, zegt Oma. Maar hij is toch echt in de zomer geboren. Dat is wat ik van de boeken geleerd heb. Ik dacht vroeger ook dat hij met kerstmis geboren was, maar nu heb ik geleerd, door de boeken, dat dit niet waar is."

“Dus dan hoeven we kerstmis niet meer te vieren?” vraagt Magda. “Jawel, je kunt kerstmis wel vieren. Je viert dan niet de geboorte van Christus, maar je viert dan gewoon het gezellige samenzijn met elkaar. Twee of drie dagen, als je kerstavond erbij rekent, samen zijn met de mensen waar je van houdt. Mensen doen dan hun best om met die dagen extra lief en aardig te zijn voor andere, terwijl ze vergeten dat ze dat voor de rest van het jaar ook moeten zijn. Dus eigenlijk moet je heel het jaar het gevoel van kerstmis bij je dragen, dan ben je altijd lief en aardig voor de mensen. En daar gaat het toch om. Dat je liefde voelt voor iedere mens. Hoe vervelend ze ook kunnen zijn. Ook dat heb je dan maar te accepteren, zoals Christus dat ook heeft moeten accepteren toen hij gearresteerd, gemarteld en gekruisigd werd”. “Wat zegt u nou? Gearresteerd, gemarteld en gekruisigd?” zegt Magda. Ze is heel erg geschrokken over wat Oma haar net heeft verteld. “Ja, lieverd, het is echt gebeurd, maar later in mijn vertellen komen we daar op terug, is dat goed? Anders ga ik alles door elkaar vertellen en weet ik dadelijk niet meer wat ik wel en niet gezegd heb,” zegt Oma. “Is goed, zegt Magda, maar het is wel heel erg wat ze met hem gedaan hebben.”. “Ja, dat is het ook. Ik denk daar wel eens diep over na en dan kan ik wel huilen over het feit wat die mensen met hem hebben gedaan. Maar laten we maar gauw verder gaan met vertellen. Waar was ik gebleven? Oh, ja, ik was bij Maria en Jozef gebleven.

Maria en Jozef krijgen dus nog meer kindjes, maar Christus was anders dan al zijn broertjes en zusjes. Als kind is Christus al bewust van zijn werk, dat zijn Vader in de Hemel Hem opgedragen heeft te doen. Weet jij nog wat die taak was?” vraagt Oma aan Magda. “Ja, dat weet ik nog wel. Hij kwam de mensen vertellen over een God van Liefde en dat ze voor het goede – hogere moesten gaan.” “Goed zo, zegt Oma, dit heb je goed onthouden. Als hij dan nog jong is, zondert hij zich van andere af, om zich voor te bereiden op zijn taak. Als hij gereed is, dan treed hij in de openbaarheid, dus onder de mensen, en verteld de mensen van Zijn Heilige Evangelie.” “Oma, wat is Zijn Heilige Evangelie?” vraagt Magda. “Nou, zegt Oma, Zijn Heilige Evangelie wil zeggen dat hij de mensen dus een goede, blijde boodschap te brengen en vertellen heeft.” “Oh zo,” zegt Magda. Oma gaat verder en zegt: “Hij heeft inmiddels mensen om zich heen

verzameld, die ze de 12 Apostelen noemen. Dit zijn allemaal mannen en ze heten, Mattheüs, Andreas, Bartolomeüs, Fillippus, Jacobus de Meerdere, Jacobus de Mindere, Johannes, Judas Taddeüs, Mattias, Petrus, Simon, Tomas. Nou heb je, naar het schijnt, ook nog een 13^e Apostel en die heet Paulus, maar die is pas Apostel geworden toen Christus al gekruisigd was.”

“Oma, waarom heten dat Apostelen?” vraagt Magda. “ Wel, Apostelen zijn dus helpers van Christus. Ze helpen hem bij zijn taak. Wat Christus aan hen vertelde, dat vertelde de Apostelen weer aan andere mensen. Christus leerde dus de mensen God te zien als een Vader van Liefde, gaf hun regels mee, die hen tot een hoger en geestelijker bewustzijn konden voeren en wees hen de weg naar het Koninkrijk Gods. Maar niet alle mensen zijn blij met Christus.”

“Waarom niet, zegt Magda, Christus is toch gestuurd door God?”
“Ja, Christus is gestuurd door god, zegt Oma, maar veel hoge priesters, mensen op hoge positie’s – dus grote bazen, en ook veel gewone mensen geloven hem niet. Ze kunnen niet geloven dat hij de waarheid spreekt, en ze zagen in hem niet meer als een gewone Rabbi”. “Oma, vraagt Magda, wat is een Rabbi?”. “Dit is een soort pastoor, verteld Oma. Die Rabbi behoorde niet tot hen en ook zijn Heilige Evangelie zei hun niets. Ze negeren het en leven verder, zoeken allerlei manieren om rijk te worden en bedonderen alles wat voor Gods andere leven heilig is. Ze kennen zichzelf niet en willen niet inzien, dat het echt de Messias is.” “Maar hij was het wel hé Oma?”zegt Magda. “Ja, lieverd, hij was het wel ja. Maar heel veel andere mensen geloofden hem wel hóór. En die mensen gingen dus het goede en hogere zoeken. Die mensen wilde leren om het goede te doen, en geen verkeerde dingen meer doen. Want ze wisten en voelde dat ze met het goede hoger zouden komen, als dat ze het verkeerde zouden doen. En de ene mens vertelt het tegen de andere mens en zo wisten dus op een gegeven moment héél veel mensen van Christus af. En de ene mens geloofde het wel en de andere mens geloofde het niet. Christus heeft in die periode heel veel mensen geholpen. Ook mensen die ziek waren heeft hij beter gemaakt. Hij had heel veel gave’s, waar onder de gave van Genezen. Blinden mensen heeft hij weer kunnen laten zien, kreupelen mensen heeft hij weer kunnen laten lopen, en nog veel mensen meer heeft hij kunnen laten genezen van hun ziekte. Maar

de mensen, en vooral de hoge bazen, die gingen tegen Christus in, die waren niet blij met wat hij deed. Ze geloofde hem niet, ze snapte niet wat hij deed of waarom hij er was en waren ook bang voor hem. Daarom is hij op een gegeven moment gearresteerd. Christus wist al van te voren dat dit zou gebeuren en heeft de Apostelen van te voren verteld dat hij niet zolang meer bij hun zou zijn. De Apostelen zijn hier natuurlijk flink van geschrokken, want hun wilde Christus, hun leraar, niet kwijt. Maar Christus kon hier verder niks aan veranderen.”

“Maar dat is toch heel erg dan, zegt Magda. Hij doet toch niks verkeerd?” “Nee, hij doet ook niks verkeerd, maar de mensen begrijpen het niet, en omdat ze het niet begrijpen worden ze kwaad en bang. Met het gevolg dus dat ze Christus hebben gearresteerd,” zegt Oma. “In de uurtjes voordat Christus werd gearresteerd, waren ze in een tuin die de naam ‘Gethsemané’ draagt. Hij heeft toen aan de Apostelen gevraagd om over hem te waken, terwijl hij aan het mediteren was,” zegt Oma. “Oma, wat is mediteren?” vraagt Magda. “Wel, mediteren is nadenken, de dingen die er zijn gebeurd overdenken. Jij doet toch ook wel eens nadenken?” vraagt Oma aan Magda. “Ja, ik denk ook wel eens na,” zegt Magda. “Nou dan doe jij ook wel eens mediteren. Het is gewoon een moeilijker woord voor nadenken en overdenken.” “Oké, zegt Magda, ik kan dus ook mediteren.” Magda moet er zelf om lachen. Mediteren wat een raar woord, denkt Magda. Je kunt toch beter zeggen, nadenken. Dat is toch veel makkelijker. Magda kijkt gauw Oma weer aan, want ze is nieuwsgierig hoe dat het afloopt.

Oma ziet dat ze weer klaar is met denken en gaat verder met haar uitleg.

“Nou toen ze dus in ‘Gethsemané’ waren en Christus daar aan het mediteren was, zijn de Apostelen in slaap gevallen. Ze waren daar al een tijdje en konden niet meer wakker blijven. De mensen zeggen dat Christus in die tussen tijd gezegd en gevraagd moest hebben aan God, om die drinkbeker aan hem voorbij te laten gaan. Maar dit heeft hij nooit gezegd en wie zou het gehoord moeten hebben als de Apostelen in slaap waren gevallen. Er was verder niemand anders daar als Christus en de Apostelen. Dus dan weet je weer dat de mensen daar over gejoekt hebben.” “Wat wil het dan zeggen, die drinkbeker aan hem voorbij te laten gaan?,” vraagt Magda. “Die drinkbeker aan hem

voorbij te laten gaan wil zeggen, dat hij dus aan God gevraagd moest hebben, dat hij het lijden dat hem te wachten stond, te sparen en dus niet te laten gebeuren. Maar Christus wist dat de mensen nog niet zover waren en dat hij gekruisigd zou worden.” “Hoe wist hij dan dat dit zou gebeuren?,” vraagt Magda aan Oma. “Je weet toch dat Christus het Al had bereikt, hé?,” zegt Oma. “Ja, zegt Magda, dat heeft u net verteld.” “Wel als je het Al hebt bereikt, ben je hetzelfde als God is, zegt Oma. En God weet toch alles hé?” “Ja, zegt Magda, God weet alles.” “Dus, hoe komt het dan dat Christus alles wist op Aarde?” vraagt Oma aan Magda. Magda moet even nadenken en krijgt dan een grote lach op haar gezicht. “Ik weet het, ik weet het,” zegt Magda. “Wel, zegt Oma, vertel het dan maar gauw.” “U zegt net dat God alles weet, en als je het Al hebt bereikt dat je hetzelfde bent als God. Christus is dus hetzelfde als God en vandaar dat Christus alles al weet. Hij is dus ook God.” Oma begint te klappen en zegt: “Applaus voor jezelf.” Magda klapt ook in haar handen en wiebelt op haar stoel van plezier.

Hoofdstuk 4

Oma geniet van dit moment. Is het niet prachtig, denkt ze. Ze staat even op om nog een kopje thee in te schenken. Dan vraagt ze aan Magda: “Wil je ook nog een kopje thee?” “Nee, dank u wel, zegt Magda, maar mag ik een glaasje Surinaamse ranja?” Oma heeft altijd Surinaamse ranja in huis. Het is een ranja die ze zelf maakt. Dit is een recept van haar eigen oma. Haar oma kwam oorspronkelijk uit Suriname, vandaar dat de ranja ook omgedoopt is tot ‘Surinaamse ranja’. Als de thee en de ranja zijn ingeschonken, gaat Oma weer zitten en gaat verder waar dat ze gebleven was in het vertellen.

“Nu, zegt Oma, dat dus duidelijk is dat Christus ook God is, snap je natuurlijk ook waarom hij niks terug deed. Hij kon en mocht niet tegen de mensen ingaan, want dan zou hij zijn eigen licht en liefde verduisteren en dat wilde hij niet. Dus hij zou alles accepteren wat de mensen hem aan zou doen. Hoe erg dat het ook zou zijn. Wat de mensen dus ook zeggen over die drinkbeker is dus niet waar. Ten eerste waren de Apostelen in slaap gevallen, dus niemand heeft het kunnen horen. En ten tweede als hij ook het zelfde als God is, dan zou hij het toch tegen zichzelf gezegd hebben, want ook hij is God. Maar die woorden heeft Christus nooit gezegd. Snap je wat ik bedoel?” vraagt Oma aan Magda. “Ja, ik snap wat u bedoelt, zegt Magda, maar kon niemand hem helpen dan?” “Nee, niemand kon hem helpen, zegt Oma, hij moest het zelf doen. Hij als goddelijk bewuste wist dit, hij had die hoogte en alle andere mensen zouden ooit die hoogte ook krijgen, maar toen was dat dus niet het geval, en nu nog steeds is dat niet het geval, en kon ook niemand hem dus helpen. Christus stond er dus alleen voor en zou alles accepteren wat de mens hem aan zou doen.

Dan komt dus het moment dat ze hem arresteren en Christus voor Pilatus moet verschijnen. Er zijn ook heel veel andere mensen bij dit moment. Hoge mensen, gewone mensen. Pilatus is ook zo’n hoge baas. Ze wilde dat hij een beslissing nam over wat er met Christus moest gebeuren. Maar Pilatus wist niet wat hij met de situatie moest doen. Pilatus twijfelde heel erg en uiteindelijk wilde hij er niks mee te maken hebben. Hij zei: Ik heb er niet mee te maken en wil er ook niks

mee te maken hebben. Jullie nemen de beslissing maar. Ik was mijn handen in onschuld. Hij wilde dus geen schuld hebben aan wat er met Christus zou gebeuren. Hij wilde zich er niet mee bemoeien, maar heeft Christus dus ook niet willen helpen.” “Als ik daar had gestaan, zegt Magda, dan had ik heel hard geroepen, dat ik hem geloofde en gezegd dat ze hem met rust moesten laten.” “Dat hebben verschillende mensen ook gedaan. Dit waren mensen die Christus wel geloofde. Maar die mensen hadden niks te vertellen. Dus er werd niet na ze geluisterd,” vertelt Oma.

“Dan heb je ook nog een hoge professor genaamd Caïphas. Deze professor wilde Christus niet aanvaarden, als de Messias, en was bang dat hij zijn hoge positie zou kwijtraken. Hij wilde dat Christus gekruisigd zou worden, omdat hij vond dat Christus een gevaar vormde voor hun geloof. Waar hij en andere dus in geloofde was anders als de dingen die ze van Christus hadden kunnen leren. Want Christus zou hun dus een nieuw geloof hebben kunnen gegeven en dat wilde hij niet. Dus hij stond erop dat Christus dus gekruisigd zou worden, dan was hij mooi van Christus af. Maar wat Caïphas niet wist en niet wilde geloven, was dat Christus dus echt de Messias was. Caïphas heeft dus het hoogste kind van god laten doden. Of beter gezegd, ze hebben Christus gewoon vermoord, en dit moet hij, volgens de wetten van God, toch weer goed maken.” “Erg hé Oma,” zegt Magda met een sip gezichtje. “Ja, zegt Oma, en het is nog allemaal echt gebeurd ook. Als het nou gewoon een verhaaltje was, dan wist je dat het niet echt gebeurd was, maar dit is dus echt gebeurd en daarom kan je er ook een beetje verdrietig van worden.” “Ja, zeker, zegt Magda. Oma gaat verder met vertellen.

“Ze hebben hem uiteindelijk in de kerker gegooid, gemarteld en gekruisigd. Nu kom ik dus op jouw vraag terug van daar net. Ja, ze hebben al die dingen met hem gedaan. In de kerker hebben ze hem gegooid. Ze hebben zijn kleren verscheurd en van zijn lijf gerukt. Ze hebben hem met zweepslagen op zijn blote lijf geslagen. Ze hebben hem een doornenkroon op het hoofd gezet. Zo hard dat de doornen hem in zijn hoofd geduwd werden, waardoor het bloed over zijn gezicht liep.” Magda kijkt Oma met grote ogen van verbazing en afschuw aan. Oma ziet dit en moet er zelf ook even van slikken, maar ze weet dat ze het niet op een andere manier kan vertellen. Ze wil haar

de ernst van de situatie laten voelen. Zodat ze begrijpt wat de mensheid hem heeft aangedaan. Ook voor Oma was het moeilijk geweest om het te verwerken, nadat ze zich bewust werd, van het feit wat er eigenlijk heeft afgespeeld in die tijd. En als ze er aan denkt, dan doet het haar nog zeer. Oma had het dus in de volwassen-taal te verwerken gekregen en Magda had het nu in de kindertaal te verwerken. Oma streelt de handen van Magda die op tafel liggen. Magda heeft het er moeilijk mee, daar ze zich helemaal inleeft in het vertellen van Oma, maar ze wil zich sterk houden. Ze voelt wat Oma heeft verteld. “Magda, vraagt Oma, wil je nog een glaasje ranja?” Ze wil de verbazing en afschuw van Magda even laten zakken. Dit omdat ze nog niet klaar is met vertellen. Het is ook niet niks wat ze nu te horen en te verwerken krijgt.

Oma wist dat dit zou gebeuren, en wist ook dat ze het haar niet anders kon zeggen. Ze schenkt nog een glas ranja in voor Magda en voor haar zelf nog een kopje thee en gaat weer aan de keukentafel zitten. Magda heeft zich intussen zich weer kunnen herstellen van de schrik en neemt een slokje ranja, van het glas wat haar Oma voor haar neer heeft gezet. Als Oma ziet dat ze weer gekalmeerd is gaat ze verder met vertellen.

“Intussen dat dit allemaal met hem gebeurt, gaan zijn gedachten van links naar rechts en toch blijft hij ondanks alles heel kalm. In gedachten zegt hij tegen de mensen.

---Doe maar met mij wat u wilt, u verkiest het toch, U kunt mij tenslotte nooit overwinnen, indien ik in harmonie blijf met Hem, waardoor ik hier kwam en waardoor ik mijn leven heb gekregen. Sla mij maar, u slaat uzelf. Besmeur me maar – u besmeurt uzelf. Trap me maar in gevoel – u hebt u zelf al getrapt. Mismaak mijn moederschap – u mismaakt uzelf, u vermoordt uzelf, u vernietigt uzelf, u vergiftigt uzelf. U doet alles, alles, alles indien u een vinger naar mij uitsteekt, want ik kom vanuit Hem die alles is. Ik kom met Liefde, ik kom met geluk, ik kom voor opbouw, reine, geestelijke evolutie en daarvoor kun u mijn bloed krijgen. Ik weet, u weet niet. ---

Dus in gedachten heeft hij dit uitgesproken. Hij wil hier dus mee zeggen, dat het hem niet uitmaakte wat ze met hem zouden doen. Hij weet toch dat ze kiezen voor het geen wat ze zelf willen. Hij wist dat ze het ooit een keer moesten goed maken. Hij wist ook dat hij zelf niets

verkeerds moest doen of zeggen. Dat hij dus in harmonie met God moest blijven omdat God hem het leven had gegeven. Hij komt dus met al het goede voor de mens en daarvoor zal hij zijn leven geven. Daarom kan hij ook zeggen, ik weet en u weet niet.

Hij die op de 7e Kosmische Levensgraad woont, is zich van God en alles bewust, hij weet alles, en de mens op aarde is dus nog een onbewust, want die weet nog niet alles. Dus iemand die bewust is die weet en iemand die onbewust is die weet niet.

Goh, dit was wel een heel moeilijk stukje hé! Snap je wat ik hier allemaal mee bedoel?” vraagt Oma aan Magda. “Ja, Christus zegt dat de mensen toch doen wat ze zelf willen. Hij kan daar niks aan doen. Hij weet alles van God en de mensen weten dat niet. De mensen die hem pijn hebben gedaan die moeten dat weer goed maken. Zeg ik het goed?” “Ja, lieverd je zegt het goed. Die mensen wisten het niet, en hij wist het wel. Hij kon ook niet kwaad of boos worden op die mensen, omdat hij wist dat die mensen onbewuste waren. Als je weet dat iemand iets nog niet weet, mag je ook niet boos worden, want dan weet je dat die iemand het nog moet leren. Dus als de mens dan weer iets geleerd heeft, dan is die mens iets bewuster. Kijk nu maar even naar jezelf. Jij weet nu iets meer van Christus af of niet soms?” zegt Oma tegen Magda. Magda knikt ja tegen Oma. “Maar hoeveel mensen, zegt Oma, weten het nog steeds niet. Of willen het nog steeds niet geloven, weten en willen er niet aan denken. Dus dan mag je eigenlijk zeggen dat je dan iets bewuster bent op dit onderwerp dan andere mensen. En andere mensen zijn weer iets bewuster dan jij op andere onderwerpen”.

“Maar waarom willen mensen het nog steeds niet geloven of aan denken?” vraagt Magda. “Ja, zegt Oma, dat is een hele goede vraag. Ik zeg altijd maar zo, die mensen zijn nog niet zo ver. Hierdoor, kunnen ze of willen ze het nog niet weten, geloven of over nadenken. Maar al die mensen moeten er toch een keer aan beginnen. Leren doen ze het toch ooit een keer. Dus boos worden op die mensen heeft geen zin, hun zijn nog niet zo ver. Christus houdt van al het leven door God geschapen, daarom kon Christus ook niet boos worden op die mensen. Hij wist dat ze het ooit een keer zouden leren.

Daarom kon hij ook accepteren dat het kleinste en verkeerste hem werd aangedaan. Hij vond alles goed en aanvaarde alles. Hij is en

blijft Liefde. Hij wist dat hij de ruimte van God had mogen bereiken en één verkeerde daad of gedachten, zou hem eruit hebben gegooid en dat wilde hij verkomen.” “Dus als hij wel iets gedaan had, dan had hij niet meer in het Al kunnen blijven?” vraagt Magda. “Ja, inderdaad, zegt Oma, dat heb je goed gevoeld, dan had hij niet in het Al kunnen blijven. Maar doordat hij wel al in het Al was, kon hij ook geen verkeerde dingen meer doen. Als je alles weet dan doe je het verkeerde niet meer. En Christus kon geen verkeerde dingen meer doen, want hij wist alles. Maar de mensen wisten het niet en daarom konden ze hem al die dingen ook aan doen.”

Hoofdstuk 5

“Alle Meesters en engelen van Gene Zijde, dus van de andere wereld, hebben alles gevolgd van zijn leven en tot zijn laatste uur op Aarde, vertelt Oma verder. Ze zijn voortdurend bij hun hoogste meester. Geen seconde is hij alleen geweest. Ook hun vonden het afschuwelijk wat er met hem gebeurde, maar ook zij konden niks doen voor Christus. Ze wisten dat dit zou gebeuren en ze wisten dat het ook zou moeten gebeuren. God wilde dat de mensen wakker gemaakt zouden worden en bewuster moesten worden en daar heeft Christus zijn leven voor gegeven. Daardoor kon hij dus ook in gedachten zeggen, ik geef hier mijn bloed voor.

Later, na het kerker gebeuren en martelingen, hebben ze hem een groot, houten kruis op zijn schouders gelegd, die hij zelf tot op de berg “Golgotha” mee moest dragen. Daar op die berg zou hij gekruisigd worden. Op heel de weg daarna toe stonden duizenden mensen langs te kant te roepen en te schreeuwen. De ene mens stond te schreeuwen dat hij het net goed vond en de andere mens stond te huilen en te roepen dat het niet goed was, wat de mensen hem aandeden.” “Nou, als ik daar had gestaan, dan had ik ook gehuild hoor,” zegt Magda opeens. Oma kijkt haar aan en zegt: “Ja, meisje, ik ook hoor. Het is heel triest, maar het moest gebeuren zoals ik je daarnet al verteld heb. Op de berg aangekomen, hebben ze hem aan het kruis gespijkerd en hem, met kruis en al, recht op gezet. Mensen die aan zijn kant stonden hebben geschreeuwd van ellende, pijn en verdriet. Weer andere mensen hebben er om gelachen. Hieraan kun je dus al zien dat de ene mens verder is dan de andere mens. Dus dat de ene mens bewuster is dan de andere mens. Weet je wat andere mensen hier van zeggen?” vraagt Oma aan Magda. “Nee, zegt Magda dat weet ik niet”. “Wel, zegt Oma, die mensen zeggen dat Christus aan het kruis is gestorven voor alle zonde van de mensheid, dus al het verkeerde wat de mens doet of gedaan heeft. Maar dit is niet waar. Ze hebben hem gewoon vermoord. Ze wilde niet aanvaarden wie hij was, ze wilde niet geloven wat hij zei en ze hebben hem uiteindelijk gewoon vermoord, zodat ze geen last meer van Christus zouden hebben. Christus was voor die mensen een bedreiging. Terwijl Christus alleen

maar in Liefde tot hun kwam.” “Maar, zegt Magda, je mag toch niemand vermoorden, dat is toch heel erg als je zoiets doet?” “Ja, dat is ook zo, zegt Oma, maar in die tijd ging het er nog anders aan toe als dat het nu het geval zou zijn. Hoewel er nu nog steeds mensen worden vermoord. Ja, ze worden niet meer gekruisigd of op de brandstapel gelegd, maar worden gewoon neergeschoten met een geweer. En het is nog een dagelijks gebeuren over heel de wereld gezien.” “Waarom gooien ze die geweren dan niet gewoon weg,” vraagt Magda aan Oma. “Ja, zegt Oma, heel veel mensen willen dat ook doen, maar er zijn ook heel veel mensen die dat niet willen. Want als ze die wapens niet meer zouden hebben, dan zouden ze ook niet meer de baas kunnen zijn. En dat is wat ze niet willen, want ze willen die baas juist wel zijn. Een voorbeeldje, in Nederland mag niemand thuis een geweer hebben, maar in Amerika mag dit weer wel. Daar zie je al weer het verschil. Het ene land vindt dat wel goed en het andere land vind dit niet goed. En uiteindelijk, maar dan spreek ik over heel wat jaren, eeuwen verder, dan zullen alle landen zeggen dat ze geen wapens meer willen hebben. Maar tot die tijd, zullen ze dus wel wapens hebben. Maar nog even terug te komen op Christus. Hij is dus gestorven aan het kruis, en weer terug gegaan naar het Al, waar hij vandaan kwam. Zelfs over het moment dat Christus aan het kruis hing, jokken de mensen nog. De mensen zeggen: Dat, Christus gezegd moet hebben, ‘Vader, waarom heeft u mij verlaten?’. Maar de woorden die hij daar gesproken heeft waren anders, groter, dieper en onbegrijpelijk voor de mensheid.” “Wat betekent dat, Oma?” vraagt Magda aan Oma. “De mensen zeggen dat Christus zijn eigen verlaten heeft gevoeld door zijn Vader. God dus. Hij voelde zijn eigen dus helemaal alleen achtergelaten. En hij dacht dat God niet meer bij hem was. Dit kan helemaal niet, want iedereen is een stukje van God. En je weet nu dat Christus ook een stukje van God is. En doordat hij de 7^e Kosmische Levensgraad bereikt heeft is hij het zelfde als God. Dan hoeft hij toch ook niet te zeggen dat God hem verlaten heeft. Want God is hijzelf. Dus ook hierbij zit de mensen er weer naast.” “Ja, inderdaad, zegt Magda, dan kan hij dat nooit gezegd hebben.” Oma knipoogt naar Magda en gaat verder met vertellen. “Alle Meesters en mensen van de sferen van licht, maar ook de mensen op aarde, waren bij de kruisiging aanwezig. En Christus wist

waarom hij daar was. Hij wist zijn taak, die God aan hem gegeven had. Onnoemelijk belangrijk is dus Christus' komst naar de Aarde geweest, zegt Oma, en de boodschap die Hij bracht voor de geestelijke ontwaking van de mensheid geweest.” “Maar, zegt Magda, hij is vermoord, dus hij heeft toch niks bereikt?” “Jawel, zegt Oma, hij heeft wel degelijk iets bereikt. Wat hij bereikt heeft, is al die mensen die naar hem hebben willen luisteren. Die mensen zijn dus te weten gekomen dat er een verder gaan mogelijk was. En die mensen zijn te weten gekomen, dat ze het goede en het hogere moesten zoeken. En dan heeft hij nog maar een heel klein stukje kunnen vertellen aan de mensen, want hij had hun nog veel meer kunnen vertellen en leren. Maar dit heeft hij dus niet meer kunnen doen, daar ze hem vermoord hebben. Anders had hij nog jaren langer kunnen leven en de mensen nog veel meer kunnen vertellen. En vele andere mensen waren door Christus niet te bereiken en die mensen wilde niet naar hem luisteren. Dus hij heeft wel heel veel bereikt. Kijk, want al die mensen die wel wilde luisteren, die hadden kinderen of kregen nog kinderen, en daar vertelde ze aan, wat ze van Christus gehoord en geleerd hadden. Elk kind vertelde het weer aan zijn eigen kind. Zo is zijn woord toch niet helemaal verloren gegaan.

Maar zelfs nu, na zóveel eeuwen, heeft de mensheid nog lang niet alles van zijn Heilige leven en van Zijn woorden begrepen.”

“Nu is de Eeuw van Christus aangebroken en hebben de Meesters door het schrijven van de boeken heel veel wijsheid geopenbaard, vertelt Oma. De eerste delen van de nieuwe bijbel zijn er ook. Dus de bijbel die de kerk heeft gemaakt die is er over zoveel jaren niet meer. Dit alles geschied door Gods wil.” “Oma, vraagt Magda, u hebt het over de Eeuw van Christus, maar wat is dat dan?” “De 20^e eeuw, dat is van het jaar 1900 – 2000. Met deze eeuw is de aanvang begonnen om de mensheid geestelijke wijsheid te schenken. De mensen moeten zich bewust worden van God en al zijn wetten. Christus is de hoogste leraar en daarom noemen ze het ook de Eeuw van Christus. Een deel van de boeken heten ook de universiteit van Christus. Dit is Gods wil, en de meesters hebben door de boeken een deel van die wijsheid op aarde gebracht. Jozef Rulof was het instrument, van de Meesters en ze hebben via hem die wijsheid doorgegeven en opgeschreven.” “Oma, vraagt Magda, hoeveel boeken heeft u dan van die meneer?” “Die

meneer heet Jozef Rulof, lieverd, en ik heb al die boeken. Er zijn 27 boeken geschreven, en ik ben dankbaar voor alle boeken. Ik heb ze in de jaren al een paar keer gelezen. En ze blijven net zo geweldig, als dat ik ze de eerste keer ben gaan lezen. Als jij later groter bent, dan mag je ze ook allemaal lezen, als je dat tenminste wilt. Maar nu ben je er nog te klein voor en zal Oma je af en toe wel wat uitleggen, als je me daar om vraagt. Er valt zoveel over te vertellen.” “Wanneer bent u die boeken gaan lezen dan?” vraagt Magda aan Oma. “Och meisje, zegt Oma, dat is al lang geleden. Ik kom er even niet op, maar wat ik zo gauw wel weet is dat ik er 20 maanden over heb gedaan, voor dat ik alles gelezen had. En in die tijd heb ik heel veel geleerd, en tevens ondervonden dat ik nog heel veel te leren had. En nog steeds leer ik, en dan ben ik nu al heel wat jaren ouder en hopelijk wijzer geworden. Maar je bent nooit te oud om te leren, zeg ik altijd maar.” Magda en Oma moeten er samen om lachen. Oma is blij dat ze nu weer even samen lachen, want ze weet dat dit de spanning weg haalt. Dan ziet Oma dat Magda aan het denken is gegaan. Magda denkt even na over de laatste woorden van Oma. Ze vindt het toch wel heel bijzonder dat Oma ook nog steeds leert net zoals dat zij dat nog steeds doet. Thuis bij haar ouders leert ze veel, op school leert ze veel en dan nog al die andere dingen die ze nog moet leren. Maar dat Oma ook nog steeds doet leren dat had ze eigenlijk niet verwacht, omdat Oma, in haar ogen, toch al heel oud is. Maar dat Oma heel veel weet, daar twijfelt ze niet aan. Als ze met een vraag of probleempje bij Oma komt dan weet Oma daar altijd raad mee. Ze vertelt haar altijd de waarom's en waarvoor's en probeert anders altijd een voorbeeld te geven zodat het voor haar nog duidelijker wordt. Hierdoor kan ze altijd snappen wat Oma tegen haar zegt. Maar één ding staat voor Magda vast, ze heeft de liefste Oma van de hele wereld.

Magda staat van haar stoel op en geeft haar Oma een dikke zoen en knuffel. “Nou, nou, zegt Oma, waar heb ik dat aan verdient.” “Nou, zegt Magda, ik dacht net over u na en ik vind u de liefste Oma van de hele wereld.” “Nou, zegt Oma, ik vind jou ook de grootste lieverd van de hele wereld.” Oma overlaadt Magda met heel veel kusjes, zodat ze op een gegeven moment niet meer bij komen van het lachen.

Hoofdstuk 6

Als ze uitgelachen zijn, zegt Oma tegen Magda: “Ik geloof dat ik nu wel klaar ben met vertellen over Christus, wat denk jij ervan? Is je vraag beantwoord?” Magda denkt even na, maar kan niks meer bedenken wat ze Oma nog zou willen vragen over Christus. “Nee, zegt Magda, ik zou het niet meer weten. Ik weet nu wie Christus is en dat was mijn vraag, toch?”. “Ja, zegt Oma, dat was jou vraag ook. En wat ik je vandaag verteld heb is ook voldoende. Later zul je nog meer leren, maar voor nu is het goed zo. Maar weet je wat we nu gaan doen?” Magda kijkt oma verbaast aan maar weet het niet wat Oma nu van plan is. “Ik weet het niet,” zegt Magda. “We gaan lekker de schoenen aan doen en we wandelen even naar het winkelcentrum. Dan gaan we even een boodschap doen, want we moeten toch wat eten vanavond en dan gaan we ook even een bloementje kopen. Als we dan straks weer thuis komen dan doen we de bloemen in een vaas en dan zetten we die bij het Maria beeldje bij Oma op de kast. En dan steken we er ook nog een kaarsje bij aan. Die bloemen zetten we dan speciaal voor Christus neer. Dat zal hij wel fijn vinden dat we dat doen.” Magda krijgt een lach op haar gezicht van oor tot oor. Ze springt gauw op om haar schoenen aan te doen. Intussen roept ze naar Oma: “Kom Oma, kom, dan gaan we.”

“Ho ho ho, zegt Oma, niet zo snel. Mag ik ook nog mijn schoenen aan doen of wil je dat ik op mijn sokken mee ga?” “Ja, doe maar, zegt Magda met een grijns op haar gezicht. “Ja, nog mooier, zegt Oma, jij je schoenen aan en ik op mijn sokken. Dat denk ik niet hé. Pak jij even Oma’s boodschappenkarretje uit de gangkast. Jij bent toch al klaar en ik nog niet.” Als ze dan helemaal klaar zijn, vertrekken ze samen naar het winkelcentrum. Onderweg kletsen ze over van alles en nog wat. Tegen de tijd, dat ze klaar zijn met de gewone boodschappen, lopen ze samen naar de bloemenwinkel om daar een mooi bosje bloemen uit te zoeken voor Christus. Oma had al tegen Magda gezegd dat zij de bloemen mocht uitkiezen. Eenmaal in de bloemenwinkel gaat Magda rond kijken welke dat ze mooi vind. Oma blijft op een plekje staan en laat Magda haar gang gaan. De verkoopster van de winkel kijkt Oma aan en Oma knipoogt naar de verkoopster. Hierdoor heeft de

verkoopster in de gaten dat Magda zelf mag uitkiezen. De verkoopster loopt naar Magda en vraagt: “Jongedame, kan ik je ergens mee helpen?” Magda kijkt de verkoopster aan en zegt: “Ja, ik denk het wel, ik wil een bosje bloemen voor Jezus Christus uitzoeken, want ik heb vandaag van mijn Oma geleerd wie dat hij is.” De verkoopster kijkt verbaast van Magda naar Oma en begint dan te glimlachen. Ze kijkt Magda aan en zegt: “Nou ik denk dat ik wel weet welke hij mooi zou vinden, als jij ze tenminste ook mooi vind. Anders moet je ze niet pakken hoor.” Samen lopen ze naar de bloemen die de verkoopster aanwijst. Als ze voor de bloemen staan, begint het gezichtje van Magda helemaal te stralen. Ja, denkt ze, dat zijn hele mooie bloemen. Ze kijkt naar Oma en die knikt tegen haar dat het goed is. Dan zegt Magda tegen de verkoopster: “Ja, doe die maar.” De verkoopster pakt de bloemen en loopt ermee naar de kassa. Magda rent naar Oma toe en samen lopen ze, achter de verkoopster aan, naar de kassa. Intussen dat de verkoopster de bloemen inpakt zegt ze tegen Magda: “Nou Jezus Christus zal jou wel heel lief vinden dat jij deze mooie bloemen voor hem hebt gekocht. Het zijn ook wel hele mooie ook, hé. Het lijkt wel een regenboog boeket, vind je ook niet? Alle kleuren van de regenboog zitten erin.” “Ja, zegt Magda, een regenboog boeket. Ik vind ze heel mooi en ik denk dat hij ze ook heel mooi zal vinden.” Als de verkoopster klaar is, rekent Oma de bloemen af, en gaan ze weer richting huis. Magda straalt helemaal van opwinding en rent Oma voorbij richting Oma’s huis. Ze kan niet wachten tot dat ze bij Oma thuis is. Als Oma ook bij haar huis is aangekomen, staat Magda al ongeduldig te wachten bij de voordeur. Oma steekt heel langzaam de sleutel in het slot en doet expres de verkeerde kant op draaien. Magda heeft het snel in de gaten en roept Oma toe: “Oma, dat doet u expres.” Oma moet lachen en draait het slot open. “Lieverd, zegt Oma, we hebben toch alle tijd, waarom dan zo ongeduldig. Denk je dat Christus ook ongeduldig was.” Hier kijkt Magda even van op en moet er even over nadenken. Intussen zegt Oma: “Christus was niet ongeduldig hoor, hij weet dat hij alle tijd heeft. En als hij alle tijd heeft, dan hebben wij dat toch ook of niet soms?” “Ja, zegt Magda, dat klopt. Als hij alle tijd heeft dan hebben wij dat ook, sorry.” “Daar hoef je geen sorry voor te zeggen, lieverd,” zegt Oma. “Als je iets nog niet weet, dan kun je er ook niks aan doen. Maar nu heb je al weer

wat bij geleerd, weet je dat?” Magda kijkt Oma aan en begint opnieuw te stralen. Oma geeft haar een dikke knuffel en een zoen en loopt dan door naar de keuken om de boodschappen op te ruimen. Magda weet waar Oma haar vazen heeft staan en pakt een vaas uit de kast. Hiermee loopt ze terug naar de keuken om Oma te helpen met de bloemen. Als de bloemen in een vaas zijn gezet lopen ze samen naar de huiskamer om de bloemen op de kast bij het Maria beeldje te zetten. “Als jij me even het kaarsje aangeeft, zegt Oma, dan steek ik hem even aan.” Als alles dan op zijn plek staat zegt Oma: “Zullen we dan nu tegen Christus zeggen dat die bloemen voor hem zijn.” “Ja, is goed.” zegt Magda. Dan zeggen ze samen tegelijkertijd: “Christus, deze bloemen zijn voor u.” Ze blijven nog even bij de bloemen staan en dan zegt Oma: “En nu is het de hoogste tijd om het eten klaar te maken, anders hebben we straks geen warm eten.” Gearmd lopen ze naar de keuken en beginnen samen aan de warme maaltijd. Zo is er weer een middag voorbij gevlogen tussen Oma en Magda. Een middag met verdrietjes en gelach. Maar een middag om nooit te vergeten.

Einde

Geschreven door Magda da Silva

28 Oktober 2007

Voor ouders, verzorgers en andere volwassenen, die geïnteresseerd zijn om hier meer over te lezen en te leren, zijn de volgende boeken van Jozef Rulof te verkrijgen:

*Een blik in het Hiernamaals
Zij die terugkeerde uit de dood
De kringloop der ziel
Zielsziekten van Gene Zijde bezien
Het ontstaan van het Heelal
Tussen leven en dood
Geestelijke Gaven
De volkeren der aarde door Gene Zijde bezien
Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven
Maskers en Mensen
Jeus van Moeder Crisje deel 1, 2, 3,
Vraag en Antwoord deel 1, 2, 3, 4 5, 6,
57 Lezingen deel 1, 2, 3,
De Kosmologie van Jozef Rulof deel 1, 2, 3, 4, 5,*

Deze zijn te verkrijgen via:

*De Stichting Geestelijke-Wetenschappelijk Genootschap
“ De eeuw van Christus “
Postbus 8217
1802 KE Alkmaar*

Tel: 072 – 8443852

www.theageochrist.com